

Norsk Grotteblad nr 11, Mai 1983

En av-leder fra nord

En av-leder fra nord

Dette grottebladet er det første - på lenge - som er laga i Bodø. Takk for innsatsen Oslo, og så får vi se hvordan NGF vil utvikle seg med tyngdepunktet i Nord.

Med ny NGB-redaksjon følger en del synlige forandringer. Det nye utseendet skyldes dels at dette er et spesialnummer om Graft-grottene, som godt kan stå litt ut fra resten. Stoffmengden har gjort det nødvendig med tett skrift og dermed 3 spalter. - Andre forandringer skyldes skifte av trykkeri, med mulighet for ryggstifting. Dessuten var spesialnummeret en god anledning til å eksperimentere.

Neste grotteblad kommer sikkert til å likne mer på de forrige. Og de spalteangivelser som tidligere er gitt, kan fortsatt følges. Men det hadde vært godt å vite litt om responsen på bladets utseende. Er det ålreit å lage litt mindre "tidsskrift" og litt mer "blad"?

Grotteaktiviteten i Bobtog har for en stor del dreid seg om krevende utforsnings- og kartleggingsturer til Graftkjelen. Vi har utvikla oss kolossalt på det; spesielt har grottere og klatrere blitt rista godt ihop. Det å fungere i lag er en verdi i seg selv. Og vennskapet er blitt mer enn til turbruk; vi oppdager stadig nye ting vi har felles.

Men her ligger også to tankekors. For det første: Hvordan føles det å komme som NY grotteinteressert inn i kameratflokket? Er Bobtog så åpen som vi ønsker, eller føler nye folk seg lett "uttafor" når de f.eks. dukker opp på et Park-møte? -Det ser iallfall ut til at turene rister folk ihop, så det viktigste må være at nykommere tør å melde seg på planlagte turer. Vi har et jevnt sig med nye folk, så alle lar seg iallfall ikke skremme..!

For det andre: blir vertikalgrotterne, Graftfolket, en ELITE, mens de som av forståelige grunner ikke har trang til å dingle på mørke stup, føler seg "annenrangs"? Vi veit at bare Graft-praten er nok til at mange rygger tilbake og ikke veit om de skal føle seg som "skikkelige" grottere. Dette er et kunstig skille som må bekjempes. Vi mener ikke å sette teknikken over det menneskelige. Likevel blir vi jo lett fascinert av det teknikken setter oss i stand til.

Det ideelle svaret er at utfordringene må måles i forhold til hver enkelt. Også folk som er litt mørkredde eller har høydeskrekk vil ha glede av å flytte egne grenser. Og selv de "dypeste" blant oss kan kose seg ved bare å rusle rundt og nyte det naturen har skapt. Utfordring er ikke bare vann og stup. Hva f.eks. med fotografering og kartlegging?

Men så er vi der igjen: Graft-turene har gitt oss sånn enorm lønn for strevet, i form av nyoppdagelser og andre AHA-opplevelser. Vi syns det er verdt å spandere et helt grotteblad på å formidle vårt utbytte, på tross av at vi ennå ikke er "ferdige" med prosjektene. Til slutt noen ord til andre grottegrupper om vår Graft-aktivitet. Vi ønsker å fullføre våre utforsnings- og kartleggingsprosjekter i vårt eget tempo. Men vi ønsker ikke å sperre for andre som vil oppleve Graft, snarere oppfordre til hjelp og gjensidig nytte. Ta kontakt med Bobtog - vi skal gjøre vårt for å følge opp. Ikke minst med å formidle våre sikkerhetserfaringer.

Forøvrig - God grotting både høyt og lavt!